



Νεομάρτυρες

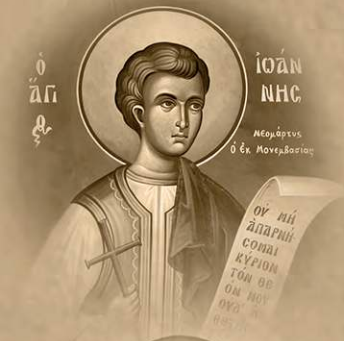


Ἑλλάς, τὰ χώματά σου τὰ ἱερά
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀκριβό προσκυνητάρι.
Μαρτύρων καὶ ἡρώων τὰ κορμιά
τῆς δόξας πλέκουνε λαμπρό μεγαλυνάρι.



Μέξ στήν ἀντάρα τῆς σκλαβιάς
καύχημα Ἀθήνας, ταπεινό βλαστάρι
ὁ Μιχαήλ ὁ Πακνανᾶς,
μάρτυρας Χριστοῦ, γενναῖο παλληκάρι.

Χτύπα γιά τήν πίστη, χτύπα!
Ἄλλον Θεό δέν προσκυνῶ,
πάντα ἐλεύθερος δά ζῶ!



Σταυραετοί τῆς πίστες, μπροστάρηδες τῆς λευτεριάς,
τῆς ἱστορίας λεβέντες καί τῆς μάνας Ἐκκλησιᾶς,
ἀπ' τό μεθύσι τῆς θυσίας σας πίνω καί ξεδιψῶ,
φωτιά ἡ νιότη μου γιά τήν Ἑλλάδα καί τόν Χριστό!
Χτύπα γιά τήν πίστη, χτύπα! Χτύπα γιά τήν πίστη, χτύπα!

Στίς Σέρρες ὁ Νικήτας τό φῶς σκορπᾶ,
ἀνήμερα τό Πάσχα ἀφήνει τήν πνοή του.
Στήν Ὑδρα ὁ Κωνσταντῖνος ἀποζητᾶ
νά σβήσει μέ τό αἷμα του τήν ἄρνησή του.



Τόν Δημήτριο ἀπ' τὰ Γρεβενά
τόν χτίζουν, μ' αὐτός ψάλλει τό «Χριστός Ἀνέστη».
Κι ὁ Ἰωάννης στή Μονεμβασιά,
ἔφηβος ἀγνός, μαρτύριο ὑπέστη.

Ὅργώνει τήν Ἑλλάδα ὁ πατρο-Κοσμᾶς,
παντοῦ στήνει σταυρούς, ἀνάστασης ἀχτίδα.
Στά Γιάννενα ὁ Γιώργης ὁ φουστανελάς
στά τείχη ὁμολογεῖ: «Εἶν' ὁ Θεός μου ἐλπίδα».



«Δόξα καί τιμή μου ὁ σταυρός»
ἀκούγετ' ὁ Ἀργύρης μέσα στό Καπάνι.
«Πάνω ἀπ' τή ζωή μου ὁ Χριστός»
κραυγάζει ὁ Τριαντάφυλλος καί παίρνει τό στεφάνι.

Μ' ἀνδρεία ἡ Ἀκυλίνα ἡ Ζαγκλιβερινή
τήν πίστη της κρατᾶ, μαρτύρια ὑπομένει.
Μ' ἀσπίδα της τήν προσευχή, ἀλύγιστη
τόν πειρασμό νικᾶ ἀπ' τή Σινώπη ἡ Ἑλένη.

«Σεβαστιανή»